

Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)

Oponentský posudek

Jméno a příjmení studenta, vč. titulu: BcA. Johana Merta

Název práce: Mapa

Slovní hodnocení: výborne (A)

Johana Merta pracuje systematicky na základě širšího plánu, ale zároveň, se smyslem pro detail, materialitu a adjustační finesy. Po období, kdy intenzivně prozkoumávala vizuální a symbolické možnosti reprezentace kamene ve své bakalářské práci se v magisterské práci rozhodla zaměřit naopak na makrokosmos respektive paralelní vesmír, který autorka nazývá ProMH.

V roli oponenta, tedy někoho kdo by měl práci problematizovat bych se rád zamyslel nad tím, zda samotný tento tematický posun autorce v tvorbě a vyjádření se k problémům jí vlastních spíše pomohl nebo naopak. Charakter posunu tématu a tím i "měřítko" lze jistě odůvodnit a pochopit třeba skrze obecně uznávanou (nejen) pedagogickou tezi: od konkrétního k abstraktnímu nebo čistě snahou o změnu, kvalitativní progres. Autorka tak nezačala zkoumat jiný materiál nebo objekt podobného měřítka, jako kámen, ale rovnou paralelní vesmír a jeho zobrazení v podobě mapy.

Zaměření na průzkum nekonečna oproti konečnosti zlomku horniny však přinesl možná nečekaná úskalí. Jsem přesvědčen, že o stvoření, pravdě, nekonečnosti, víře tedy tématech, o kterých autorka chce mluvit (alespoň to tvrdí v textovém doplňku práce) se totiž zpravidla snadněji mluví skrze zrno písku nebo pohled na autorčinu zahradu, než právě skrze "mapu nekonečna" a paralelní vesmír. Svoji roli totiž hraje v těchto otázkách i pokora ať už předstíraná nebo skutečná.

Existenciální a duchovní rozměr instantně přítomný u nejrůznějších reprezentací vesmíru je natolik explicitní, že to jeho skutečný duchovní rozměr může zakrývat.

"Fantastičtí conceptualisté" tvořící na Slovensku od 60 let, právě tento rozporuplný a popkulturní aspekt kosmu akcentovali. Lety do vesmíru a dobyvačná oficiální rétorika byla subvertována existenciálním a patafyzikou. Podobnou linii uvažování jsem však nedokázal vypořádat v práci Johany Mertý. Nepůsobí na mě jako ironik a vůči hermeneutice se vymezuje zcela explicitně.

Magisterská práce Johany Mertý na mě silně působí ve všech jejích aspektech kromě textového popisu a výčtu v ní obsažených témat a motivací. Nepochybuji o estetických i duchovních kvalitách práce, intelektuálních schopnostech Johany Mertý, stejně jako jejím hlubokém prožívání tvorby a hry.

Některé věci je lepší tušit, ale nevědět. To, že se Johana Merta inspirovala v této práci například kvantovou fyzikou mi přijde v zásadě irelevantní respektive arbitrární sdělení. Nevím o kvantové fyzice téměř nic (a nejedná se myslím o všeobecně očekávatelnou úroveň vzdělání) a tím spíš nebudu vědět, kde má docházet k překračování vědeckých paradigmat o kterém Merta píše nebo co vlastně si mám s touto informací počít. Dost možná je to pouze formálními požadavky na diplomovou práci a v galerijním prostředí a po odstřížení textového doplňku práce i aury diplomky všechny tyto pro mě problematické aspekty zmizí. Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Otázky k rozpravě:

Rád bych Johanu Mertu poprosil, aby řekla víc o klíči k výběru spolupracovníků - oblíbených autorů.

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): MgA. Pavel Sterec, Ph.D.